

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiæ, 1595

37. Quam cùm lauissent, posuerunt eam in cœnaculo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

Petri Caluinus studuit, vt is magis nouoq;
argumento illustraretur, sua importunita-
te effecit.

37. *Quam cum lauissent, posuerunt eam in cœna-
culo.*

INuenit & hîc Caluinus quo Christianos Christia-
norū ho-
stis Cal-
uinus.
Catholicos leuissima ex causa rursus
morderet. *Præpostera* (inquit) *fuit hac in parte,*
vt in ceremonijs omnibus, imitatio. Inconsideratè
enim Christiani hoc exemplum (vt mortuorum
corpora lauarent) ad se traxerunt: quasi perpetua
esse deberet figura legalis observatio. Nam inter
Euangelij primordia, tametsi abolita erat necessitas,
usus tamen licitus fuit, donec temporis successu
obsoleceret. Atqui hodie monachi non secus Iudais-
mum æmulantur, atque olim Gentes, sine defectu
iudicio. Lauantur enim apud eos cadauera, vt Chri-
stum in umbris sepeliant; quæ in eius sepulchrum
alibi a nunquam in usum reuocari debuerant. Hæc
ille. Ad hanc Caluini in re tam leuicula (de-
functorum enim corpora lauare, nec vt re-
ligionis ritus aliquis, nec vel à Iudæis vel à
Gentibus sumpta ceremonia, sed veluti ex
iure natura deriuatus instinctus esse vide-
tur, quo defunctorum amicorum corpora
quàm honestissimè tellure recondi, sensus
quidam humanitatis homines admonet)
tam acrem contra Christianos reprehensio-
nem, quasi paganus ille, non Christianus fo-
ret, breuiter respondemus. Tamen consue-
tudo

Ceremo-
nia legi-
les non
omnes
abolenda.

Ad cap.
Act. 9. v. 1

Ad cap.
Act. 9. v.
17.

Institut.
lib. 4. c. 3.
num. 16.

tudo ista lauandi defunctorum corporum
veluti ceremonia aliqua olim legalis, in Ec-
clesia Christiana retenta fuerit: cur tamen
repudiari debeat, nulla ratio est. Nam au-
omnes ceremoniae legales in vniuersum
abolenda sunt, aut aliquo cum delectu
iudicio retinenda. Si omnes in vniuersum
abolendas dixerit Calvinista quispiam, illi
Caluinum ipsum opponemus, qui ad illa
verba, *Petrus & Ioannes ascenderunt in templum*
ad horam orationis nonam, ita scribit: *Quod statim*
horas Deus veteri populo esse voluit, inde colligi-
mus, non posse carere Ecclesiam certa disciplina.
hodie, nisi obstarit nimius torpor, utile esset quo-
die habere tales conuentus. Ecce, placuit hic
Caluino distinctos habere ad publicas pro-
ces conuentus; horarum videlicet 1. 3. 6. &
9. quia tales statas horas veteri populo Deus
esse voluit. Hic igitur vna ceremonia lega-
lis est, quae pie & laudabiliter retineri possit.
Rursum de manu impositione ita scribit:
Solemne & quasi ordinariū fuit Iudeis, vt, quoties
aliquē Deo cōmendabāt, manus imponerēt. Et alio
in loco de eadē ceremonia addit: *Licet nullum*
extet certū praeceptū de manu impositione, quia ta-
men fuisse in perpetuo vsu Apostolis videmus, illa
tam accurata observatio praecepti vice nobis esse de-
bet. Hic igitur alia ceremonia legalis & Iu-
daica est, sic ab Apostolis in suū vsum trans-
lata, vt illa observatio praecepti vice nobis
esse debeat. Nō igitur omnes in vniuersum
cere-

ceremoniarum & observationes legales ex Ecclesia Christiana exterminari debent. Iam si aliqua legales ceremoniarum & observationes in Ecclesia Christiana ritus transferri possunt, cum delectu & iudicio; hic sane delectus, hoc iudicium non penes unum hodie Calvinum aut Calvinistas, sed penes veterem maxime Ecclesiam fuit, estque semper penes Ecclesiam Catholicam legitimos pastores. Tota igitur hac de re controuersia est, non

Controuersiarum de religione quaestiones quales hodie

utrum aliqua in Ecclesia Christi ceremonia, aut aliqua populi Christiani consuetudo, ideo reprehendenda & abolenda sit, quia Iudaica illa olim ac legalis ceremonia aut observatio fuit; sed utrum circa ritus Ecclesiasticos & consuetudines Christianas retinendas vel abolendas, unius Caluini, & Calvinistarum, aut alterius cuiuscumque nouellae sectae hodie primum exortae, an potius Ecclesiae Catholicae, maximeque vetustissimae Ecclesiae, iudicio standum ac credendum sit: hoc est dicere; Quaestio est an nulla haecenus fuerit in orbe Christiano Ecclesia Christi, quae modum ac ritum colendi Deum tenuerit, an potius hodie & haec demum aetate post annos 1500. a nato Christo, Christiani esse homines coeperint. Qui nullam haecenus fuisse Christi Ecclesiam ad hanc aetatem usque persuadere sibi potest, ille sane Calvinum, aut quemlibet alium nouatorem audiat, siue qui nunc dogmatizatur.

K

zat,

zat, siue qui post aliquot annos aliter doctrinam
matizabit. Qui autem Christianus quum
tā absurdè & impiè de Christo sentire non
potest, quod tot videl. seculis nullam in ter-
ris Ecclesiam habuerit quæ eum ritè colu-
rit, ille has Caluini & aliorum hodie hære-
ticorum tam frequentes exceptiones & re-
prehensiones facillè contemnet, quibus
Ecclesia Christi Catholica multa exagitatur
veluti ritus Iudaicos & obseruationes lega-
les. Quod semel contra Caluinum dictum
in vniuersum circa istud reprehensionum
& cauillationum genus valere debet.

C A P. X.

4. *Orationes tuæ & eleemosynæ tuæ ascendent
in memoriam in conspectu Dei.*

Caluini
crassa &
foeda ca-
lumnia.

DUPLICI criminatione Catholica
doctrinam hoc in loco grauat Cal-
uinus. *Bisariam* (inquit) *hoc loco ab-
tuntur Papista.* Nam quia preces & ele-
mosynas Cornelij Deus respexit, vt eum Euangelio
fide donaret; id ad preparationes à se confectas
torquent; quasi sua industria & virtute homo ac-
quirat fidem, & Dei gratiam operum meritis ac-
tuerat. Deinde generaliter colligunt, bona opera
sic esse meritoria, vt singulis augeantur Dei gratia
prout meriti sunt. Hæc ille. Quod priori loco
Catholicæ doctrinæ imputat, putidum &
affectatū mendacium est. Hæresim quippe
propriam